

hjemmene og deres Tilsyn med disse Plejehjem, Børnehjem, Opdragelses- og Iagttagelseshjem.

Jeg skal da for øvrigt modstaa Fristelsen til at fordybe mig mere i Enkeltheder og skal kun udtale Ønsket om, at dette store og vigtige Lovforslag maa forlade Rigsdagen i den bedst mulige Skikkelse og maa blive administreret ude i Landet saa humant af de Myndigheder, der faar med det at gøre, at det virkelig kan komme til at virke til Gavn og naa alle dem, som vi ønsker.

Naar jeg derefter skal gaa over til at omtale det andet Lovforslag om Tilsyn med Børn, skal jeg begynde med at udtrykke min Tilslutning til de rigtige og smukke Bemærkninger, der blev fremført af Venstres ærede Ordfører (Marie Christensen) ved Forhandlingen i sidste Uge. Det er saa sandt, at Lovparagraffer ikke kan erstatte Hjemmene, men det er desværre ogsaa sandt, at man ikke kan fremtvinge nogen Ansvarsfølelse eller nogen Kærlighed hos dem, der mangler den. Hvad Lovgivningsmagten derimod kan gøre, det er, saa vidt det staa i dens Magt, at bøde paa disse Mangler og bøde derpaa ved et saa effektivt, saa indtrængende Tilsyn som muligt, ved Forsøg paa at sikre de Tusinder af hjemløse smaa Børns Liv saa meget, det er gørligt. Jeg haaber, at det Lovforslag, vi her behandler, om Tilsyn med Børn, maa bidrage til, at mange smaa Børn maa bringes frelst i Havn. Det er jo fortrinnsvis Børn fødte udenfor Ægteskab, som det drejer sig om. Det har ifølge Sagens Natur ogsaa fortrinnsvis været dem, som den tidligere Lov om Tilsyn med Plejebørn beskæftigede sig med, men der er den Forskel, at efter den tidligere Lov naaede man først Børnene i det Øjeblik, de blev sat i Pleje. Nu er der jo imidlertid i den sidste Tid sket saa mange uhyggelige Ting; vi er blevet Vidne til saa mange Overgreb mod Børn, at vi er blevet tilstrækkelig rusket vaagne. Man har indset, at nu maatte der gøres noget mere, end der hidtil er blevet gjort. Det er ikke nok, at vi først etablerer Tilsyn, naar Børnene er satte i Pleje. Det lille Væsen, som er saa ulykkeligt at komme til Verden uden at være velkomment, som næsten aldrig mærker til nogen Fader og tidt har en Moder, der ikke bryder sig om det, det lille Væsen maa nu have Krav paa, at Samfundet tager sig af det. Det er en Pligt, som hidtil paa meget daarlig Maade er blevet røgtet af Samfundet. Det er en forfærdende Tanke, at der dør dobbelt saa mange uægte fødte Børn som ægtefødte — ikke indenfor de første 24 Timer, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Karen An-

kersted) troede, saa vidt gaar det dog ikke, men i det hele taget, og det er en forfærdende Tanke, at der gaar 3 Gange saa mange til Bunds, som er fødte udenfor Ægteskab som indenfor Ægteskab. Der gaar saa mange Værdier til Grunde, at det baade moralsk og samfundsøkonomisk ikke paa nogen Maade kan forsvares. Derfor tror jeg, at der vanskeligt kan gøres for meget for de familieløse Børn, for deres Sundhed, deres Opdragelse. Der kan ikke gøres nok for at hæve deres Stilling i det borgerlige Liv. Saa længe de til en vis Grad er en Paria-klasse, saa længe faar vi aldrig gode Samfundsborgere ud af dem. Dette Syn paa de udenfor Ægteskab fødte Børn har mit Parti hævdet gennem sit Program, hvor vi lover at arbejde for at forbedre Retsstillingen for dem gennem større Forpligtelser for Fædrene ved Ændring i Reglerne om Arveret og Navn, og derfor er det naturligt, at vi med den største Glæde hilser et Lovforslag, som tager alle disse Børn indenfor sin Omsorg. Vi takker Justitsministeren, fordi han, paa virket af de sidste Tidens Begivenheder, som vi alle har været det, resolut har fremsat dette Lovforslag med saa vide Rammer, som det har. Vi mener, at det betyder et stort fremskridt, og vi haaber, at den Lov, der fremkommer deraf, skal blive til Nytte og Gavn. Allerede i Efteraaret blev der fra lægekyndige Kredse her i København taget Initiativet til at gøre et forberedende Arbejde vedrørende Plejetilsynet. Justitsministeren er bekendt med Indstillingen fra dette Udvalg, men jeg ser ikke i det foreliggende Lovforslag den allerringeste Antydning af nogen Paavirkning deraf. Det stod for det lægelige Element indenfor dette Udvalg — og det var det overvejende — som af største Betydning, at Dødeligheden og Sygeligheden kunde blive formindsket gennem et meget skarpt og sagligt Tilsyn af smaa Børn. Der blev derfor foreslaaet, at man skulde etablere et Tilsyn med Børn indtil det 7de Aar gennem kvindelige tilsynsførende og Kredslægerne under Kommunalbestyrelsens Myndighed. Der var enkelte af Udvalgets Medlemmer, som var stærkt stemte for, at der skulde indsættes en Værg for hvert eneste uægtefødt Barn; dog skulde det kunne ordnes kollektivt, saaledes at en Værg fik flere Børn under sit Tilsyn. Andre indenfor Udvalget, deriblandt jeg, kunde ikke give den Tanke sin Tilslutning, ikke fordi Tanken ikke i og for sig var fortrinlig, men fordi vi mente, at det praktisk set vilde være ganske uigennemførligt. Forholdet er da ogsaa det, at f. Eks. i Sverige, hvor en saadan Lovbestemmelse er indført,